

net til samfundet, offentligheden, os alle sammen, og hensynet til individet.

Det er helt klart i samfundets, offentlighedens, vores alle sammens, interesse, at den dom, som er udløst af en konkret forbrydelse, eksekveres, altså at straffen bliver fuldbyrdet.

Det er også i samfundets interesse, at dommen opleves som relativt retfærdig både af det omgivende samfund og af den domfældte selv, så vi ikke får endnu mere had og kriminalitet ud af det. Sagt på en anden måde skal man søge at afbøde de skadelige virkninger af straffen og tilskynde til resocialisering.

Den offentlige retsbevidsthed skal vide, at straffuldbyrdelsen medfører et vist lidelsesniveau for de domfældte, idet en fængselsstraf faktisk tager det mest dyrebare, vi ejer, fra os, nemlig friheden. Og det er i alles interesse at afbøde de skadelige virkninger, der er af en frihedsberøvelse, for straffen slutter jo på et tidspunkt, og det har konsekvenser for hele samfundet.

Individets interesse er at få overstået straffen og vende tilbage til et liv efter straffuldbyrdelsen.

Den måde, vi straffer på, hænger i høj grad sammen med, hvad det er for et samfund, vi lever i, og der er tale om vekslende aktioner og reaktioner.

Justitsministeren har redegjort for en lang række af de reaktioner, han har oplevet at der var behov for i den forløbne periode: de ting, der er iværksat, de initiativer, som er under udførelse, og de muligheder, som er under overvejelse.

De reaktioner, justitsministeren har nævnt, støtter vi. Det er vores politik.

Af titlen på dette forslag fremgår det, at forslagsstillerne mener, at afsoningen bliver mere effektiv, hvis regelsættet strammes yderligere, så lidelsesniveauet bliver lidt højere.

Det er ren populisme at formulere afsoningsproblematikken på den måde: Effektiv for hvem? Skal vi måle effektiviteten i centimeter, i kroner og øre, i kilo og ton eller i energimåleenheder? Og det er ikke kun populisme, det er også noget vrøvl.

Man kan ikke måle effektiviteten af en afsoning på den måde. Den eneste måde, man tilnærmelsesvis kan måle en afsonings effektivitet på, er ved at se på recidivprocenten, og så har vi faktisk fat i den del af Kriminalforsorgens arbejde, som vi i Socialdemokratiet er allermost interesserede i.

Når jeg siger dét, vil jeg dog samtidig skynde mig at understrege, at når der begås kriminalitet, skal der selvfølgelig ske en efterforskning, føres en retssag og fældes en dom og dommen fuldbyrdes.

Det er der også opbakning til, som det er fremgået af debatten tidligere i dag, og det tror jeg faktisk vi alle sammen er enige om.

Men så skiller vores menneskesyn og faktisk vore veje et stykke, for hvis dommen er afsoning af straffen i et fængsel, er det vores opfattelse, at Kriminalforsorgens opgave er at afbøde de skadelige virkninger af fængselsopholdet, og det mener vi ikke kun af hensyn til fangerne, men også af hensyn til os selv, nemlig for at at undgå den forræelse af samfundet, af os selv, som ville være konsekvensen af at tænke anderledes.

Af den grund støtter vi varmt Kriminalforsorgens overordnede målsætning om, at et afsoningsforløb skal være en passende blanding af arbejde, fritid og uddannelse.

I øvrigt vil jeg godt understrege, at de disciplinære følger, der er af overtrædelse af de regler, forslaget handler om, faktisk opleves som meget skrappe af dem, det drejer sig om, idet der efter en konkret vurdering måske sker overførsel til et lukket fængsel, eller udgangen underkastes karantænebestemmelser, eller der sker enrumsanbringelse eller isolationscelleanbringelse. Så der er faktisk tale om voldsomme konsekvenser for den indsatte.

For os er Justitsministeriets initiativer dækkende, og vi betragter stadig væk resocialiseringstanker som i overensstemmelse med 1998. Det synes vi også det forslag til vedtagelse, vi har vedtaget i dag, tegner til at et stort flertal i dette Folketing er enig i. Vi lægger hverken menneskesyn eller stemmer til den forræelse af os alle sammen, som det samlede forslag set i sin helhed rummer en risiko for.

Bendt Bendtsen (KF):

Jeg vil sige til fru Else Marie Mortensen, at når vi taler om effektiv afsoning, så er det netop, fordi vi vil gøre noget ved tilbagefaldsprocenten og narkoproblemerne i de danske fængsler, og det er én af årsagerne.

Det er, som der er blevet fortalt, rigtigt, at det er et beslutningsforslag, der er genfremsat, og man kan så spørge, om det er nødvendigt at genfremsætte det. Men vi må jo gang på gang konstatere, at der er problemer omkring stærke, negative fanger, og der er behov for en mere